

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 24Co/162/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317205733  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317205733.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanej R. V., K.. XX.XX.XXXX, I. O. V. XXXX/XX, XXX XX Z., v konaní o zaplatenie 631,31,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 9Csp/126/2017-43 zo dňa 23. augusta 2017, takto jednohlasne

### rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalobu zamieta.

II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 297, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2, § 101, § 112 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 2, § 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 10.05.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 631,31,- Eur a úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 631,31,- Eur od 24.02.2009 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom - Poštovou bankou, a.s. a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o úvere č. 3063263608 zo dňa 23.07.2008, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 20.000,- Sk (663,87,- Eur) a žalovaná sa predmetný úver zaviazala žalobcovi splatiť v 40 mesačných splátkach po 883,- Sk (28,65,- Eur). Dátum konečnej splatnosti bol stanovený na 23.11.2011, ročná úroková sadzba bola vo výške 26%, RPMN 33,48% a celková výška nákladov spotrebiteľa predstavovala sumu 11.000,- Sk (365,13,- Eur). V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže pôvodný veriteľ ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu

svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Zastáva názor, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, preto je potrebné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku. Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Na uvedenú zmluvu je tak potrebné prednostne aplikovať osobitný právny predpis, a to zákon o spotrebiteľských úveroch, v neupravených otázkach Občiansky zákonník a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov. Vzhľadom k skutočnosti, že si žalobca uplatnil v konaní nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v súlade citovaným ustanovením § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa ex offo prihliadal aj bez návrhu na oslabenie nároku žalobcu, vrátane jeho premlčania. Pri posudzovaní premlčania postupoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, kde je upravená všeobecná trojročná premlčacia doba, a to v zmysle zásady, že je to na prospech spotrebiteľa, pretože v Obchodnom zákonníku je upravená premlčacia doba štvorročná. Žalobca v žalobe uviedol, že dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastal dňa 24.09.2009, čo vyplýva aj z priloženej výzvy na splatenie úveru s príslušenstvom, pričom pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na úhradu celej sumy záväzku v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Lehota na úhradu uplynula najneskôr dňa 10.03.2009. Od nasledujúceho dňa (11.03.2009) začala plynúť žalobcovi 3 ročná premlčacia doba, ktorá uplynula 11.03.2012, avšak žalobca bola podaná až 10.05.2017, preto je nárok žalobcu v celom rozsahu premlčaný. Nestotožnil sa s právnym názorom žalobcu, podľa ktorého v danom prípade premlčacia doba ešte neuplynula z dôvodu, že uplatnením pohľadávky na rozhodcovskom súde vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe prestala premlčacia doba plynúť a opätovne začala plynúť nasledujúci deň po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekučného konania, kedy si mohol veriteľ opätovne uplatniť svoje právo na súde. Žalobca si neuplatnil včas pohľadávku na príslušnom orgáne a ani súde, vložil do zmluvy neprijateľnú podmienku, a žalobu po siedmich rokoch od zosplatenia dlhu, žiada priznať úroky z omeškania za tak dlhé obdobie. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej, ktorá mala v konaní úspech vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak nevznikli jej v tomto konaní žiadne preukázateľné trovy, preto ich náhradu jej súd nepriznal.

4. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, a to v celom rozsahu. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) zákona 160/2015 Z. z. civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že nemal možnosť sa v konaní procesne brániť, keď súd svojím postupom znemožnil účasť na konaní o zaplatenie peňažnej sumy a túto žalobu zamietol. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie nevyzval žalobcu ani podľa § 157 C.s.p., nevytýčil termín predbežného prejednávania sporu podľa § 168 C.s.p. a nevytýčil termín pojednávania podľa § 177 ods. 1 C.s.p.. Poukázal na to, že pri posúdení právnej otázky spočívania premlčania rozhodol v rozpore s právnym názorom Krajského súdu v Žiline (uznesenie zo dňa 16.03.2016, č.k. 11Co/92/2016-88). Uviedol, že samotná platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky nie je pre posúdenie spočívania premlčacej doby relevantná. Tvrdil, že napriek tomu, že postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa platných právnych noriem a právne aprobovaným spôsobom, dostal sa do situácie v ktorej sú popreté jeho legitímne očakávania, že exekučný titul bude možné vykonať, čo je v príkrom rozpore s princípom právnej istoty. Opätovne poukázal na to, že považujú nárok žalobcu na zaplatenie za nepremľčaný a spolu žalobca teda vyčerpal zo zákonnej trojročnej premlčacej doby 2 roky 8 mesiacov a 13 dní. Namietal, že medzi právoplatnosťou rozhodcovského rozsudku a podaním návrhu na exekúciu tiež premlčacia doba nemohla plynúť, ale spočívala, opačným výkladom by bolo zasiahnuté do zásady res iudicata, čo je neprípustné. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 499/2012, ktorý rieši obdobnú skutkovú a právnu situáciu. Z uvedeného je teda zrejmé, že právomoc rozhodcovského súdu má oprávnenie skúmať len samotný rozhodcovský súd, a to v konaní vedenom pred rozhodcovským súdom. Uviedol, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a poukázal na skutočnosť, že zmluva o úvere obsahuje odkaz na Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky ako aj na Sadzobník poplatkov a iné dokumenty Poštovej banky, a.s.. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby súd druhej inštancie rozhodol tak, že žalobe vyhovie v celom rozsah a vo vzťahu k trovám konania navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy prvoinštančného aj odvolacieho konania.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

8. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s., so sídlom Prievozská ul. 2/B, 821 09 Bratislava a žalovaná uzavreli Zmluvu o úvere č. 3063263608, ktorá bola právny predchodcom žalobcu podpísaná 23.07.2008 a žalovanou dňa 18.07.2008. Predmetnou zmluvou sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 20.000,- Sk (663,88,- Eur) a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v 40 mesačných splátkach vo výške 883,00,- Sk (28,65,- Eur) s termínom prvej platby dňa 23.08.2008 a termínom konečnej splatnosti dňa 23.11.2011, s úrokovou sadzbou 26% p.a., dátumom každej ďalšej platby k 23. Dňu v mesiaci, priemernou RPMN na trhu 64,79% a RPMN banky vo výške 33,48% a celková výška nákladov bola vo výške 11.000,05,- Sk (385,13,- Eur). Listom zo dňa 24.02.2009 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na splatenie úveru s príslušenstvom z dôvodu, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy o úvere, preto sa jej úver k 24.02.2009 stal predčasne splatným v celom rozsahu a dlžná suma bola vo výške 732,17,- Eur. Uvedeným listom bola zároveň žalovaná vyzvaná, aby v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia predmetnej výzvy uhradila sumu celého záväzku, inak bude pohľadávka odopretá spoločnosti zaoberajúcej sa vymáhaním pohľadávok. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 01.12.2010 vyplýva, že žalovaná doposiaľ uhradila len sumu 32,57,- Eur a teda celková istina predstavuje sumu 631,31,- Eur (č.l. 5). Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 vyplýva, že spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. postúpila predmetnú pohľadávku spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o..

9. Z obsahu priloženého exekučného spisu vyplýva, že spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o., dňa 31.03.2015 podala návrh na vykonanie exekúcie voči žalovanej, a to na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku sp. zn. PV-C/1011/0056 vydaného dňa 23.07.2014 STÁLYM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom Sienkiewiczova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35 862 882. Na základe uvedeného podal súdny exekútor JUDr. Michal Brožina žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaním doručeným sa súd prvej inštancie dňa 23.06.2015. Uznesením sp. zn. 11Er/303/2015-33 súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, preto ňou spotrebiteľ nie je viazaný. Uvedené uznesenie bolo následne potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22CoE/56/2016-45 zo dňa 07.09.2016.

10. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

12. Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

16. Odvolací súd sa najprv zaoberal námietkou žalobcu, že v predmetnej veci ide o nesprávne právne posúdenie. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7Cdo 7/2010).

17. Z obsahu spisu, odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

18. V prejednávanej veci súd prvej inštancie posudzoval opodstatnenosť a dôvodnosť žalobcom uplatnenej pohľadávky voči žalovanej, ktorá vznikla v súvislosti so Zmluvou o úvere č. 3063263608, ktorá bola uzatvorená 23.07.2008.

19. Odvolací súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 23.07.2018 uzatvorená Zmluva o úvere č. 3063263608, Nie je sporné, že ide o vzťah spotrebiteľský, pretože Zmluva úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, v ktorej vystupuje právny predchodca žalobcu v postavení dodávateľa v rámci predmetu svojej obchodnej podnikateľskej činnosti a žalovaná v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na predmetnú zmluvu je preto potrebné aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách.

20. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere zo dňa 23.07.2018 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou túto charakteristiku spĺňa. Súd prvej inštancie preto správne vec právne posúdil, keď na predmetný prípad aplikoval predovšetkým ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Odvolací súd poukazuje aj na to, že ani samotný žalobca v podanom odvolaní nenamietal spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

21. K námietke žalobcu, že nemal možnosť v konaní sa procesne brániť odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 177 ods. 2 písm. a) C.s.p. nie je potrebné nariaďovať pojednávanie ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie pojednávanie nenariaďoval a vo veci oznámil verejné vyhlásenie rozsudku, ktoré bolo vyvesené na verejnej tabuli súdu prvej inštancie dňa 04.08.2017 (č.l. 41). Následne sa verejného vyhlásenia rozsudku konaného dňa 23.08.2017 nezúčastnila žiadna zo strán konania. Vzhľadom na to, že vo veci samej boli splnené podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, nebolo potrebné nariaďovať ani predbežné prejednanie sporu. Odvolací súd poukazuje na to, že inštitút predbežného prejednania sporu upravený v ust. § 168 ods. 1 C.s.p. je fakultatívnym inštitútom.

22. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že právomoc rozhodcovského súdu má oprávnenie skúmať len samotný rozhodcovský súd, odvolací súd uvádza, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval oprávnenie (exekučného) súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Vo veci 3Cdo 146/2011 Najvyšší súd judikoval, že cit.: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.“ (Obdobne porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011).

23. K námietke žalobcu, že v predmetnej veci nedošlo k uplynutiu premlčacej doby, odvolací súd uvádza, že v zmysle vyššie citovaného ust. § 112 Občianskeho zákonníka sa premlčacia spočíva po dobu konania, v prípade ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo inom príslušnom orgáne a v začatí konaní riadne pokračuje. Po odpadnutí prekážky, ktorá spôsobila takéto spočívania premlčacej doby premlčacia doba plynie ďalej, a to v čase ktorý ostáva do jej skončenia. Z uvedeného teda vyplýva, že po skončení spočívania premlčacej doby sa do plynutia premlčacej doby započítava aj ten čas, ktorý plynul do spočívania plynutia premlčacej doby, tzn. že po odpadnutí prekážky spočívania premlčacej doby nezačína premlčacia doba plynúť odznova. Základnou podmienkou pre spočívania premlčacej doby je uplatnenie práva veriteľom, a to buď na všeobecnom súde alebo u iného orgánu, ktorý však musí byť orgánom príslušným. Takýmto príslušným orgánom môže byť v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní aj rozhodcovský súd.

24. V prípade, ak by sme § 112 Občianskeho zákonníka vykladali a contrario, bolo by možné vyvodiť záver, že v prípade, ak veriteľ uplatňuje svoje právo počas plynutia premlčacej doby u nepríslušného orgánu, aj keď v konaní riadne pokračuje, premlčacia doba v takomto prípade nespočíva, ale plynie ďalej.

25. V časti 3 bod 7 Zmluvy o úvere je uvedené, že sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z predmetnej zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach. Vo Všeobecných obchodných podmienkach bolo riešenie sporov medzi bankou a klientom upravené v bode 10, časť 10.2 Riešenie sporov, podľa ktorých sa banka a klient dohodli na rozhodcovskej doložke, podľa ktorej ak bude žalobcom banka alebo klient, tak bude oprávnený predložiť predmetný spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a rokovacieho poriadku, ktoré budú platné v čase začatia rozhodcovského rozsudku. Zmluvné strany sa tak výslovne dohodli na vylúčení možnosti preskúmania a zrušenia rozhodcovského rozsudku. Takáto rozhodcovská doložka znemožňuje spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a aj výhodnosť len pre žalobcu ako dodávateľa. Výber rozhodcovského súdu, ktorý je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria súčasť zmluvy, sú žalobcom ako dodávateľom vopred pripravené a spotrebiteľ nemá možnosť obsah zmluvy, a tým pádom ani rozhodcovskej doložky ovplyvniť, môže ju len ako celok len prijať alebo odmietnuť.

26. V predmetnom prípade možno konštatovať, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Vzhľadom na to, že rozhodcovská doložka je súčasťou formulárovej zmluvy, je zrejmé, že žalovaná nemala žiadnu možnosť ovplyvniť uzatvorenie rozhodcovskej doložky. V zmysle vyššie cit. ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, pričom ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. V takomto prípade dôkazné bremeno o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky spočíva na žalobcovi. V predmetnej veci, však žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná.

27. Podľa názoru odvolacieho súdu a vzhľadom na vyššie uvedené je v zmysle vyššie cit. ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je rozhodcovská doložka neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná. Z uvedeného dôvodu nemohla takáto rozhodcovská doložka platne založiť právomoc rozhodcovského súdu, ktorý by vo veci konal, rozhodol a vydal právoplatné a vykonateľné rozhodnutie. K uvedenému záveru dospel aj súd prvej inštancie v exekučnom konaní sp. zn. 11Er/303/2015, ktorého rozhodnutie bolo následne potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22CoE/56/2016-45 zo dňa 07.09.2016. V tomto dôsledku nemohlo ani dôjsť k prerušeniu, resp. spočívaniu plynutia premlčacej doby. V predmetnom prípade 3-ročná premlčacia doba začala plynúť 11.03.2009 a táto uplynula dňa 11.03.2012, ako správne uviedol súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení. Žaloba bola podaná na súd prvej inštancie až dňa 10.05.2017, teda po uplynutí premlčacej lehoty a preto súd prvej inštancie v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v rozhodnom období musel prihliadnuť na oslabenie nároku žalobcu, a to aj bez návrhu. Vzhľadom na to, že právo žalobcu bolo premlčané, súd prvej inštancie správne žalobu podanú žalobcom zamietol.

28. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdzuje.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p.. Keďže žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, odvolací súd jej priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku nie je možné podať odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).